

NEKOČ BOŠ PRIŠLA

Ivan Minatti

Čakam te,
kot čaka jesensko drevo pomladi,
čakam, prisluškujem, miže,
kdaj med tisoči stopinj
začutim tvoje,
kdaj med tisoči zaznam
tvoj dih.
Čakam te,
kot čaka jesensko drevo pomladi.

Povsod te iščem:
po vseh križiščih,
po vseh poteh,
v potezah prihajajočih in odhajajočih,
med urami in dnevi,
v igri oblakov,
v menjavah senc pod večer...
o, dolga leta
te iščem.

Nekoč boš prišla —
z lasmi dišečimi po vetru
in brezmejni prostosti,
usodna, neizbežna,
z očmi pogubnimi
kot zamolkel tolmun,
ki skriva v sebi
zdaj smrt zdaj življenje...
nekoč boš prišla.

Ker moraš priti.